

«La reforma de la que desde el Observatorio varios profesionales proponemos es que los que acceden a un nuevo empleo entren al mismo con mejores garantías y con mejores condiciones, accediendo no con los contratos temporales como hasta ahora, sino con nuevos contratos indefinidos». Són tan nous que encara no existeixen. Aquesta investigadora de la [Fedea](#) practica justament allò que vol criticar, la demagògia. També [menteix i enganya](#). De la Rica menteix per omissió. I no ens pot estranyar gens si examinem la llista de [patrons](#) de la fundació a la qual serveix. Afirma que la reforma laboral que reclamen, ella i la CEOE, no pretén canviar les condicions dels indefinits en actiu. Només faltaria! Actius a banda, què passa, però, amb els milers i milers d'ex-indefinitos, sovint professionals qualificats que, fa menys d'un any, tenien un contracte indefinit i ara són a l'atur a conseqüència d'una crisi de la qual no són responsables? Si prosperara la reforma laboral en aquestes condicions, aquests ex-indefinitos toparien, en la reincorporació al treball, amb un nou contracte [indefinit no fix](#) amb el màxim d'indemnització rebaixat, és a dir, abaratit, tal com ací ho vaig constatar en [paraules](#) d'un altre investigador de la mateixa corda. Es mire per on es mire, l'objectiu dels reformadors és abaratir l'acomiadament. Això és mercadejar amb les persones i desprotegir els treballadors. Ja ho vaig [avisar](#) fa unes setmanes. Per a la patronal la jugada és rodona: els quatre milions d'aturats són ara el nou mercat explotable, i en volen traure treballadors molt més dòcils, molt més submisos i, sobretot, més barats i acomiadables.

Torne a comprovar que els experts que defensen aquesta reforma són catedràtics, economistes i investigadors fixos, indefinits, inflexibles i, sobretot, desaprensus. Segurament, molts d'ells, mai no han treballat a l'empresa privada. A De la Rica, professora d'Economia de la Universitat del País Basc, li passa com a alguns dels professors que va patir servidor quan estudiava periodisme, ço és, [Ciències de la Desinformació](#): pretenien ensenyar-te Teoria de la Comunicació, però mai no havien treballat d'assalariats en la redacció d'un diari, en la peixera d'una ràdio o en un plató de televisió. Per si fora poc, aquests economistes practiquen l'esperpent més genuí, més ibèric i més valleinclanesc: acaben d'elaborar un [informe exhaustiu](#) per a demostrar i exhibir que el [Manifest dels Cent](#) té «més nivell» que el [Manifest dels 700](#). El seu [SSCI](#) (*Social Science Citation Index*) és com el crit del poderós quan l'inxampen: «¡No sabe usted quién soy yo! ¡Yo he publicado más que usted!». Lamentable.

En canvi, un altre economista, [Alberto Montero](#), encerta de ple en aquest [article](#) quan parla dels contractes indefinits més perillosos per a la situació econòmica actual: «*Es un problema la segmentación entre trabajadores que se encuentran sobreprotegidos (los empleados públicos, por ejemplo) y el resto del mercado laboral que sufre las consecuencias de los ajustes cíclicos. Pero de ello no se puede llegar a la conclusión de que hay que igualarlos todos a la baja sino que hay que buscar alguna fórmula que permita una mayor estabilidad en el empleo generalizada*».